

Panun nakinoita

Teatteriasioita.

Kateeksi käy, kun toisilla on ja toisilla ei ole. Tulee totisesti mieleen, että onko toinen parempi kuin toinen, vaikka asia mielestäni aina on ollut justiinsa päinvastoin. Mutta niin se vain on, pöijaat, että Kotkan kaupungilla on sellainen teatteritalo, ettei sitä liene Oulussa edes unissa nähty. Kotkan Maakuntateatteri, joka 1940 muodostettiin yhtyneistä Kotkan Näyttämöstä ja Kotkan Työväen Teatterista, sai 1944 vastaanottaa lahjoituksina Kotkan suojeluskunnan ja merisuojeluskunnan talot, joista viimeainittu oli pommituksissa vaurioitunut. Näistä teatteri luovutti pois viimeainitun selvittelylautakunnalle, joka puolestaan siitä hyvästä rakennutti sk-talon näyttämöstä tilavan ja ajanmukaisen. Ja niin valmistui 40-vuotisjuhlaan upea teatteri, jonka hienouksista jo radiossakin on ollut puhetta. Kelpaa siellä nyt vstävämme Jouko Paavolan johtaa ja ohjata! Onnittelumme vain jos sattuisi tämäkin numero sinne kulkeutumaan, kättä puristetaan, alkulauseestani huolimatta.

Juhlanäytäntönään teatteri tupaantulliaisissa esitti Shakespearen "Kuinka äkäpussi kesytetään", jonka sotahävityksen jälkeiseltä ajaltakin muistan esiriiputtomalta kaupungintalon lavalta, ohjaajana silloinkin maisteri Paavola. Kotkan juhlaesitys tuntuu saaneen varsin suopean kritiikin. "Jouko Paavolan ovelasti järjestelevä Tranio oli illan taitoesitys," Ja ohjauksesta mainitaan: "Jouko Paavola oli noudattanut onnistuneesti psykologisempaa, sisäisempää äkäpussin pehmen-

tämiskeinoa ja esitys saikin sangen nautittavan muodon."

Paljon suurempaa juhlaa vietettiin samoihin aikoihin Helsingissä, kun Kansallisteatteri täytti 75 vuotta. Valitettavasti tapahtuma livahti tämän kulmauksen ohi matkalla olon takia, eikä tila galli enää uusien aiheiden ryöpytyssä päälle siihen yksityiskohtaisesti kajota. Kansallisemme toiminta rakentuu Kaarlo Bergbomin vankan elämäntyön pohjalle ja tämä elämäntyö on jättänyt jälkensä lähtemättömästi niin Kansallisen kuin koko maanikin näyttämötaiteeseen. Arvosteltakoon miten hyvänsä Kaarlo Bergbomin perinteen soveltuvaisuutta nykyhetkeen, on mielestäni juuri Kansallisteatterin sitä vaalittava, joskohta nykyaikaistuen sitä mukaa, kuin se tyyliin sopii.

Ja sitten kotoiselle maaperälle. Heitastuksena etelän onnellisemmista teatterioista saamme sentään nähdä Marian päivänä jädällä itse Aku Korhosen, mikä toilla todettakoon. Myös Oulun oma näyttämö vetoaa jälleen ystäviinsä tuoden huolellisen valmistelun jälkeen parrasvaloon hyvin omalaatuiseksi tunnetun englantilaisen Priestbyn näytelmän "aika ja Conwayn perhe", joka etelässä päänäyttämöitä myöten on herättänyt suurta mielenkiintoa ja saanut osakseen yleisön lämpimän suosion. Ensi-ilta Oulussa on luontontaina ja kannattaa se pitää mielessä. Tuntuu kuin siitä muodostuisi oloistamme pieni tapaus . . .

Panun

Ps. Eilen vahingossa mainitsin sunnuntain oululaismatinean ajaksi klo 14 vaikka alkamishetki on tasan klo 13,30